

שומרני אלוהים, מרוח קרה ומרוח שורפת, למען שלום הלול והגינה והפרה שברפת (!. קרני)

דבר העורך

יש ימים שאתה לא בטוח אם הם נכס או נאחס. מין חוסר ודאות שמערער את הידיעה אם אתה כאן או שם. כשלתוך חלומות הפז מתגנבים חלומות שווא, וצרבת של אכזבה מאלוהים שלא שמע או לא רצה, מטפסת לך בגרון, מתערבבת בקפה של הבוקר, מהולה בריחות מתעתעים של אפטר שייב משכר או משקר. בקיצור ימים שבהם אתה מבין שקהלת צדק - הכל הבל הבלים, ואין חדש תחת השמש... אלא אם כן יש...

הלכתי לבחור. הסדר המופתי, השקט והידידותיות המחיכת של כל המתנדבים עוררו בי התרגשות. וואלה, לחשתי לעצמי, למרות כל הפוליטיקה המצחינה - יש לנו מדינה דמוקרטית. וזה משהו שראוי להתגאות ולהיזכר בו בכל פעם שאיזה אפס או אפסית מכתבים לך את קורות החיים...

גאה בי על התובנה המופלאה הזאת החלטתי ללכת לסרט, ובלי הרבה מדי היסוסים מצאתי את עצמי יושב אל מול "שומרי הסף", שאלוהים יודע איך הם הצליחו לחיות בינינו כל כך הרבה שנים בלי שנבחין בהם. שישה מצ'ואים אמיתיים, ראשי השב"כ בארבעים שנות "כיבוש" או שנות "שחרור", שהתפקיד הרם, הנישא והקשה בעולם, הפך אותם לאנשים חושבים, ואותנו - חסרי-אונים אל מול מציאות אכזרית ודוחה שהם בעצמם טיפחו...

כשאתה מקשיב לקולם השקט והבטוח של אנשים שלא יכול להיות שאינם נבונים, אתה מתפתה בעוונותיך לסלוח להם על כל עוונותיהם, משום שבארגון שלהם לימדו אותם שזה "או אנחנו, או הם". אבל תוך כדי הסרט התיעודי - אולי הטוב ביותר שמישהו יצר אי פעם - מתגנבת לתודעתך השאלה - מדוע המיעוט השפוי שותק תמיד לנוכח הרוב השתנוי, ואתה נזכר בכיבשה שהלכה לטייל יד ביד עם הזאב, וכאשר פגש אותם הנמר ושאל "חברה לאן?" הזאב ענה: "הולכים לאכול צהריים"...

ביבי היקר. כבר שנה שאני נמנע מלהפריע לך להפנים את משמעות המחאה החברתית, מתוך תקווה שהבחירות יעשו זאת באופן מדויק יותר. אבל בתור מי שהיה בוחר בך לו רק היית מוותר על כמה מחלומות השווא של שלמה המלך, אנא ממך, תעשה טובה לכולנו כאן - פעם אחת ודי... קח את שרה יד ביד, ולכו לראות את "שומרי הסף". זו לא בוששה כמו שחושבים בלשכתך, משום שגם אם תפנים עשרה אחוז מהמסר הנבון שכל אחד מששת ראשי השב"כ הקשוחים מנסה להעביר לך, לנו ולילדינו, חיינו ישתנו מן הקצה אל הקצה.

גב. בהצלחה עם האוברדראפט המעיק, שאגב, אפילו סטנלי יודע שניתן להיפטר ממנו בקלות בשיחת טלפון אחת שמתחילה במשפט: "בואו נדבר, מה שהיה הוא לא מה שיהיה".

שלך, כל מי שממש אכפת לו משלום הלול והגינה וכל הפרות שברפת.

אדריכל ד"ר עמי רן

